

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЯПОНСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ

THEORETICAL AND PRACTICAL ASPECTS OF JAPANESE–UKRAINIAN ECONOMIC TRANSLATION

Кузьменко Ю.С.,

orcid.org/0000-0001-9057-6940

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії

Навчально-наукового інституту філології

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Дибська Т.С.,

orcid.org/0000-0002-1233-0598

кандидат педагогічних наук,

асистент кафедри мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії

Навчально-наукового інституту філології

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

У статті розглянуто деякі теоретичні та практичні аспекти японсько-українського економічного перекладу в контексті поглиблення двосторонньої співпраці між Україною та Японією після 2022 року. Встановлено стан наукової розробки проблеми економічного перекладу в зарубіжному та українському перекладознавстві, окреслено підходи до визначення його меж та співвідношення з комерційним і фінансовим перекладом. Проаналізовано особливості функціонування відповідної термінології в японській мові та встановлено відсутність усталеного терміна «економічний переклад» у японському науковому дискурсі, що зумовлює необхідність його ширшого тлумачення для мовної пари «японська – українська».

На матеріалі японських економічних текстів різного функціонального спрямування простежено такі особливості, як: термінологічна специфіка, контекстуальність, культурний підтекст, наявність неологізмів, граматико-синтаксичні та стилістичні особливості, які становлять певні труднощі під час перекладу, оскільки вимагають не тільки гарного знання японської мови, але й обізнаності про історію, культуру, економіку, політику та інші сфери життя японського суспільства. Особливу увагу приділено прикладам зі сфери трудової зайнятості, системи стипендіальних виплат, фінансових понять та економічних реалій, що мають відмінне смислове навантаження в українській та японській мовах. Окреслено граматико-синтаксичні та стилістичні відмінні риси японських економічних текстів, зокрема використання спеціалізованих сполучників, форм ввічливості та стандартних структур ділової документації.

Зроблено висновок про синкретичний характер економічного перекладу в японському контексті та обґрунтовано потребу розроблення теоретичних і практичних матеріалів для підготовки фахівців у сфері японсько-українського економічного перекладу.

Ключові слова: японська мова, переклад, економічний текст, термін, неологізм, контекст.

The article examines some practical and theoretical aspects of Japanese–Ukrainian economic translation against the background of deepening bilateral cooperation between Ukraine and Japan since 2022. It determines the current state of research on economic translation in both international and Ukrainian translation studies, outlines approaches to defining its scope as well as clarifies its correlation with commercial and financial translation. The article analyzes functioning of relevant terminology in the Japanese language and establishes the absence of a standardized term equivalent to “economic translation” in Japanese academic discourse, which necessitates a broader interpretation of this concept for the Japanese–Ukrainian language pair.

Based on Japanese economic texts of various functional types, the article identifies such features as terminological specificity, contextual dependence, cultural implications, presence of neologisms as well as grammatical, syntactic, and stylistic characteristics that pose challenges in translation. These challenges require not only a high level of proficiency in Japanese but also substantial knowledge of the history, culture, economy, politics, and other spheres of Japanese society. Special attention is paid to examples from the fields of employment, scholarship systems, financial and economic concepts that have different semantic connotations in Ukrainian and Japanese. The grammatical, syntactic, and stylistic distinctive features of Japanese economic texts are outlined, including the use of specialized conjunctions, politeness forms, and standardized structures typical of business documentation.

The study concludes that economic translation in the Japanese context demonstrates a syncretic nature and substantiates the need to develop both theoretical and practical materials for training specialists in Japanese–Ukrainian economic translation.

Key words: Japanese language, translation, economic text, term, neologism, context.

Постановка проблеми. Після початку повномасштабного вторгнення в 2022 році Японія проявила безпрецедентну підтримку україн-

ському народові, заявивши про свою рішучість допомагати і сприяти економічному розвитку та відбудові нашої країни. Відтоді спостерігається

розширення двосторонньої співпраці в гуманітарній, економічній, науковій та інших сферах [1]. Щороку організуються та проводяться заходи за участі провідних фахівців з обох країн, наприклад, Форум «Україна-Японія», який виступає не тільки важливою платформою для налагодження взаєморозуміння та співробітництва між нашими державами, а й інструментом для реалізації спільних проєктів між Міністерствами економіки Японії та України. Не менш важливим майданчиком є й японсько-українська конференція з економічного розвитку та відбудови, під час якої представники урядів та бізнесів проводять активні переговори щодо перспектив подальшої співпраці, підписують меморандуми про підтримку малого і середнього бізнесу, створення спільних кредитних механізмів тощо [2]. У зв'язку з цим зростає потреба у перекладачах, які не просто володіють японською мовою на високому рівні, а й здатні забезпечити якісну письмову та усну комунікацію в бізнесовій та економічній сферах, розуміючись на специфіці японської та української економічної термінології, ділової культури та етикеті ділового спілкування тощо. Водночас в українській японістиці спостерігається недостатність наукових праць, присвячених особливостям саме японсько-українського економічного, комерційного та фінансового перекладу, що і обумовлює актуальність нашої розвідки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Економічний переклад є об'єктом активного дослідження українських науковців, про що свідчать праці О. Кобзар, Н. Тимошук, В. Циганюк, Т. П'ятнички, І. Шилінської, Л. Штохман та інших. Проте ці розвідки переважно присвячені або загальнотеоретичним питанням економічного перекладу (О. Кобзар), або особливостям економічної термінології, етапам перекладацького процесу, перекладацьким трансформаціям і помилкам в мовній парі «англійська – українська» (Л. Білогорка, О. Коваленко, Н. Тимошук тощо). Натомість, японсько-український економічний переклад не є самостійним об'єктом вивчення зарубіжних і українських дослідників, а часто розглядається в контексті ділового спілкування (О. Озерська, 2008, 2011, 2024), перекладу офіційних документів (А. Букрієнко, К. Комісаров, 2014) або офіційно-ділової та адміністративно-канцелярської документації (Т. Комарницька, 2021), японської корпоративної культури та офіційно-ділових текстів (М. Авамура, 2010) [3]. Це свідчить про дефіцит теоретичних і практичних матеріалів для підготовки майбутніх фахівців у галузі японсько-українського економічного перекладу.

Постановка завдання. Метою статті є осмислити деякі теоретичні та практичні аспекти українсько-японського економічного перекладу, а саме:

- визначити межі цього виду перекладу та наявність відповідних термінів на його позначення в японській мові та науковому дискурсі Японії;
- встановити основні особливості японських текстів економічного спрямування та складності, які вони становлять при перекладі.

Виклад основного матеріалу. На сьогодні посилення глобалізації та цифровізація різних сфер суспільного життя розширюють можливості для розвитку бізнесу та міжнародного економічного співробітництва. За таких обставин зростає попит на фахівців-перекладачів, здатних забезпечити ефективну та якісну письмову й усну комунікацію між зацікавленими сторонами. Попри складності для європейських країн, які аналітики пов'язують з війною в Україні, а саме зміни на енергетичних і продовольчих ринках, що позначились на глобальній інфляції та економічній стабільності, проблеми з залученням капіталу для розвитку підприємництва і держав в цілому [4], в останні роки збільшилась кількість спільних проєктів між Україною та Японією за підтримки урядів і зокрема Міністерств економіки обох країн. У зв'язку з цим постає необхідність розробити теоретичні та практичні матеріали для підготовки фахівців-японістів з відповідними знаннями, компетентностями та навичками для роботи в сфері економічного перекладу.

Аналіз зарубіжних і українських наукових праць, присвячених перекладу текстів економічної тематики, засвідчує певні складності з визначенням самого поняття економічного перекладу та його класифікації. Наприклад, українська дослідниця В. Циганюк зазначає, що переклад економічної інформації зазвичай розглядається як підвид технічних текстів і значний попит на нього спостерігається в банківській сфері, у професійних та транснаціональних корпораціях [5, с. 209]. На думку науковиці, широкий спектр фінансового-економічних текстів та їх розповсюдженість у різних галузях господарської діяльності, а саме бухгалтерії, маркетингу, міжнародної економіки, управління та фінансів тощо, дозволяє розглядати цей вид перекладу як підгалузь ділового перекладу, що передбачає роботу з різномірними текстами: банківською, бухгалтерською, кредитною, тендерною, фінансовою документацією, технічними економічними звітами, діловою кореспонденцією, статтями економічного та фінансового характеру тощо.

У свою чергу, О. Кобзар згадує загально-прийнятту диференціацію перекладу на художній та прагматичний і вказує, що переклад в економічній галузі прийнято зараховувати саме до останнього виду, що на її думку, не є вичерпним [6, с. 8]. Стисло проаналізувавши класифікації інших науковців (Е.Т. де Пуккиареллі, А. Федорова, Дж. Касанранде, Ж. Мунена), дослідниця погоджується з типологією К. Райс, в якій особлива увага приділяється функціональному спрямуванню матеріалу, та пропонує виділяти чотири типи економічних текстів:

1) *фахові нехудожні тексти* (наприклад, економічні дослідження, навчально-методичні матеріали, специфікації товарів, офіційні документи тощо), при перекладі яких основним завданням є забезпечити інваріантність на рівні змісту, використовуючи прямі інваріантні відповідники;

2) *фахові тексти усталеної фіксованої форми* (документація з різних галузей економіки) та *художні твори економічної тематики* (есе, новели тощо), які передбачають відтворення форми вихідного повідомлення з дотриманням естетичної складової при перекладі, а тому для них є поширеним використання варіативних і контекстуальних відповідників і різних видів лексико-семантичних трансформацій;

3) *тексти прагматичного характеру*, покликані викликати реакцію чи спонукати до дії (реклама, слогани та ін.), головною метою при перекладі яких є забезпечити аналогічний ефект;

4) *медіатексти та презентації* для професійної та широкої аудиторії, задля адекватного перекладу яких необхідно розшифрувати комунікативний намір автора оригіналу та його мету [6, с. 9-10].

До проблеми визначення меж економічного перекладу звертаються й зарубіжні дослідники. Наприклад, Д.Г. Ернандес, Дж.С. Кобі та В.Р. Мінгез вказують на множинність інтерпретацій цього поняття в європейських перекладознавчих студіях, коли нерідко воно поширюється на комерційний і фінансовий види перекладу. Прагнучи розібратись у термінологічних тонкощах, вони вирішили провести ситуаційний аналіз серед професійних перекладачів і викладачів перекладу в Іспанії. Результати опитування показали відносну визначеність сфер економічного, комерційного та фінансового перекладу, а саме:

– макроекономіка та соціальна економіка – економічний переклад;

– зовнішня торгівля та маркетинг – комерційний переклад;

– цінні папери, інвестиційно-банківська діяльність і фондова біржа – фінансовий переклад.

Однак дослідники зазначають, що деякі галузі можуть бути пов'язані з різними видами перекладу, як у випадку аналізу ризиків, який підпадає під категорію економіки та фінансів, що вказує на відносний характер вищенаведеної класифікації [7, с. 53].

В японській мові економічний переклад як самостійне та теоретично обґрунтоване явище відсутнє, що підтверджується наявністю таких лексичних одиниць на позначення перекладу в сфері економіки та/або фінансів, як:

– 金融 經濟翻譯 /кін'ю: кейдзай хон'яку/ – фінансово-економічний переклад;

– 經濟 金融分野の技術翻譯 /кейдзай кін'ю: бун'я но гідзюцу хон'яку/ – технічний переклад у сфері економіки та фінансів;

– 財務 經濟 金融分野の翻譯 /сайму кейдзай кін'ю: бун'я но хон'яку/ – переклад у сфері фінансового менеджменту, економіки та фінансів;

– 金融関連文書翻譯 /кін'ю: канрен буншьо хон'яку/ – переклад фінансових текстів.

Побіжний аналіз Інтернет-ресурсів, переважно сайтів японських перекладацьких компаній («GLOVA», «Interbooks Co., Ltd.», «Samurai Translators» тощо), підтверджує частотніше використання термінів зі складовою 金融 /кін'ю:/, тобто фінансовий, аніж 經濟 /кейдзай/ – економічний переклад. Пошук за аналогічними параметрами в онлайн словниках та наукових базах даних, а також на дослідницьких платформах (наприклад, Academia.edu, J-STAGE, ResearchGate, Tulips Search тощо) не дав результатів, що свідчить про незакріпленість терміна «економічний переклад» в японській мові та науковому дискурсі Японії. Результати вказують на певні термінологічні складнощі, проте неможливо ігнорувати факт існування текстів економічного характеру та все більшого попиту на їх переклад в Україні. Тому для цієї мовної пари пропонуємо розглядати поняття «економічний переклад» в широкому значенні як вид перекладу, що відіграє надзвичайно важливу роль в міжнародному бізнес-середовищі та передбачає роботу з різними за наповненням, тематикою та формою текстами економічного, комерційного та фінансового характеру, основними характеристиками яких є достовірність і точність інформації. Типи текстів можуть включати фінансову звітність (財務報告書 /сайму хо:кокушьо/), інвестиційну документацію (投資関連資料 /то:ші канрен шірьо:/), договори і юридичні документи (契約書 法務関連文書 /кейякушьо, хо:му канрен шьо/) тощо.

Ключовими аспектами економічного перекладу, на думку українських дослідниць Т. П'ятнички, І. Шилінської та Л. Штохман, можна вважати:

– *термінологічну специфіку*, що передбачає різне смислове навантаження термінів залежно від мовного і культурного контексту;

– *контекстуальність*, яка вимагає достатніх знань про економіку, ринок, трудові відносини, фінанси тощо;

– *культурний підтекст*, оскільки знання культурних особливостей надзвичайно важливе для забезпечення адекватного перекладу вжитих в оригінальному тексті концептів і правильного сприйняття перекладеного тексту;

– *стилістичні особливості* (наприклад, використання графіків і таблиць, чітка структура та ін.) [8, с. 208-209].

Ці аспекти простежуємо і в японських економічних текстах. Проаналізуємо термінологічну специфіку на прикладі фрагменту онлайн статті про форми зайнятості в Японії:

«派遣 正社員 契約社員の違いを比較する際、最も重要なのが「雇用主」と「指揮命令の流れ」です。

派遣社員の場合、雇用主は派遣会社となり、実際の勤務先である派遣先企業から業務指示を受ける形になります。一方、正社員や契約社員は、雇用主と勤務先が同一であり、評価や勤怠管理、有給申請などもすべてその企業内で完結します» [9].

«При порівнянні тимчасових, штатних і контрактних працівників найважливішими є поняття «роботодавець» та «система підпорядкування».

У випадку тимчасового працівника роботодавцем виступає кадрове агентство, але фактичні робочі вказівки він отримує від компанії-замовника, де безпосередньо працює. Натомість, у випадку штатних і контрактних працівників одна і та ж компанія є для них роботодавцем і безпосереднім місцем роботи, а тому оцінювання (їх роботи), облік робочого часу, подання заяв на оплачувану відпустку та інші процедури здійснюються повністю в межах такої компанії. (*тут і далі переклад наш – Ю.К., Т.Д.*)

Терміни派遣社員/*хакеншіяін*/, 正社員/*сейшіяін*/ і 契約社員/*кейякушіяін*/, що відповідно перекладаються як «позаштатні» або «тимчасові працівники», «штатні працівники» та «контрактні працівники» в українській мові більше пов'язані з формами (постійна, тимчасова, самозайнятість, роботодавці, неформальна тощо) та режимами (повний, неповний, понаднормовий робочий день)

зайнятості. В японському ж контексті ці три терміни мають дещо інше смислове навантаження, асоціюючись з соціальним статусом і престижем, а також кар'єрними можливостями і перспективами. Статус штатного, постійного працівника 正社員/*сейшіяін*/ передбачає стабільну заробітну плату, можливість кар'єрного зростання та підвищення кваліфікації, наявність різноманітних бонусів і пільг (наприклад, медичне страхування, пенсійні плани, компенсації витрат на житло і транспорт) тощо. А якщо враховувати, що тривалий час в Японії існувала та й іноді зараз практикується система пожиттєвого найму, або 終身雇用制度/*шю:шін койо: сейдо*/, то стати постійним робітником корпорації означало забезпечити собі та своїй родині стабільне майбутнє. Тому в японському контексті цей термін має додаткове смислове навантаження, оскільки асоціюється зі стабільністю та успіхом у житті. Натомість, поняття контрактний і позаштатний працівники свідчать про куди менш привабливий статус і положення в системі трудових відносин Японії, оскільки такі працівники вимушені конкурувати та постійно підтверджувати свою ефективність та корисність для компанії.

Ще одним цікавим прикладом може служити термін 奨学金/*шю:такукін*/, що перекладається як «стипендія», але має відмінне від українського поняття смислове навантаження. В Україні стипендія сприймається як допомога від держави, освітнього закладу чи іншої інституції, яка в певному обсязі покриває витрати на навчання та повсякденні потреби, і нерідко сприймається як стимул до досягнення кращих результатів або винагорода за продемонстровані успіхи в навчанні. В нашій країні можливе призначення академічної, соціальної, президентської або іменної стипендії. У випадку Японії надання фінансової допомоги найуспішнішим студентам практикувалось ще з періоду Мейджі (1868–1912 рр.), але особливого поширення термін 奨学金/*шю:такукін*/ набув після Другої світової війни, коли було створено офіційні стипендіальні програми для підтримки та просування професійного розвитку молоді. Зараз існує два види стипендій в Японії, а саме 貸与型/*таййотама*/ і 給付型/*кю:фугата*/, тобто стипендія-позичка, яку доведеться повертати, та стипендія-грант, яку доволі просто отримати, але повертати не доведеться. Тому нерідко поняття стипендія асоціюється для японської молоді з боргами та позикою, а отже додатковими викликами та складнощами на шляху до отримання гарної освіти і майбутнього працевлаштування. Тому залежно від контексту слово

貸与型奨学金 /*maiyougata shyo:taukin*/ можна перекласти українською мовою як «кредит на навчання».

Не меншим викликом, що стосується термінології японських економічних текстів, є неологізми, які відображають суто японські реалії й адекватний переклад яких вимагає чудового знання історії та національної культури японців. Наприклад, *アベノミクス* /*абеноміксу*/ є новотвором, який описує економічну політику уряду Абе Шіндзо з 2012 по 2020 рік, спрямовану на подолання тривалого економічного спаду в країні. Термін виник шляхом сполучення прізвища тогочасного прем'єр-міністра Японії та слова «економіка» й подальшої їх абревіації, що є доволі типовим для японської мови способом словотворення. Таким же чином виникло поняття *生保レディ* /*сейхо реді*/, яке є скороченням від *生命保険レディ* /*сеймей хокен реді*/ – терміна на позначення працівниць відділів продажу страхових компаній, яким доручали реалізацію полісів страхування життя. Це поняття виникло після Другої світової війни, коли одна страхова компанія вирішила найняти для продажу таких полісів вдову військового, і вже в 1990 році кількість подібних жінок в Японії зросла до 440 000 осіб [10, с. 51].

Окрім лексичного рівня, варто також згадати про граматико-синтаксичні та стилістичні особливості японських текстів економічного спрямування, а саме: використання сполучників і низки граматичних конструкцій для письмового мовлення, ситуативне застосування категорії соціально-особистісних відносин *敬語* /*кейго*/, формальний або неформальний тон викладу матеріалу залежно від функціонального спрямування тексту, структурно-композиційні особливості тощо. Наприклад, на відміну від розмовного мовлення, коли для сполучення іменників або займенників використовується слово *と* /*то*/, в текстах економічної тематики можна помітити вживання інших еквівалентів сполучника «і»/ «та», а саме *並び* /*нарабіні*/, *及び* /*ойобі*/ і *かつ* /*кацу*/, між якими є певні відмінності:

– *並び* /*нарабіні*/ використовується між поняттями різного рівня або жанру, посадами та прізвищами, часто з гоноративними формами. Наприклад:

お客様並びに従業員の全員参加です – Передбачена участь відвідувачів і працівників (відвідувачі є сторонніми особами, а працівники – це частина закладу або компанії – примітка К.Ю., Т.Д.).

商品並びに備品はすべて当店にて管理いたします – Наш заклад відповідає за всі товари та

запчастини (товари – загальне і деталі – конкретно – примітка К.Ю., Т.Д.).

– *及び* /*ойобі*/ застосовується між подібними поняттями:

紙辞書及び電子辞書、並びにノートパソコン – Паперові та електронні словники, а також ноутбуки.

田中部長及び営業部鈴木の2名がA社へ伺います – Директор департаменту Танака і пан Судзукі з відділу продажів удвох відвідають компанію А (мова йде про працівників однієї фірми – примітка К.Ю., Т.Д.).

– *且つ* /*кацу*/ ставиться при згадці двох одночасних станів:

この中で、男性、かつ学生、かつ二十歳以下の人はいますか – Чи є серед присутніх студенти чоловічої статі віком менше 20 років? (при перекладі опускається – примітка К.Ю., Т.Д.).

Прикладом граматичної конструкції, типовою для економічного дискурсу, може бути дієслово (у заперечній формі *ない*) + *ざるを得ない* /*дзару о енай*/, перекладацьким відповідником якої можна вважати українські фрази «не залишається нічого іншого, як...», «змушений/-а (зробити)...». Наприклад:

急な出張が入ったため、今夜の新人歓迎会は断らざるを得ない – Через термінове відраження я змушений відмовитися від сьогоднішньої вечірки з нагоди привітання нових співробітників.

今日は休みだが、システムトラブルでお客様の業務ができない状況なので、出社せざるを得ない – Сьогодні вихідний, але через збій у системі клієнт не може працювати, тож мені доведеться вийти на роботу.

Залежно від спрямування економічного тексту (за класифікацією німецької дослідниці К. Райс: фахові нехудожні тексти, фахові тексти усталеної фіксованої форми чи художні твори економічної тематики, тексти прагматичного характеру або медіатексти та презентації) в японській мові можна простежити вживання одного з наступних стилів: ввічливо-нейтрального (丁寧体 /*тейнейтай*/ чи *デスマス体* /*дес, мастай*/), простого/неформального (普通体 /*фуцутай*/) або ввічливого (敬語 /*кейго*/), що забезпечує відповідну тональність тексту. І останнього характерною рисою японських економічних матеріалів є чітка визначена структура, притаманна для того чи іншого типу тексту. Наприклад, є низка шаблонів для оформлення звітної документації компаній, податкових декларацій юридичних осіб, отримання ліцензій на провадження різних видів господарської діяльності тощо.

Висновки. Аналіз теоретичних напрацювань зарубіжних і українських дослідників дав можливість дійти висновку про неоднозначне тлумачення економічного перекладу – від підвиду галузевого або технічного перекладу до самостійного виду перекладацької діяльності, що поширюється на різноманітні за змістом і формою тексти економічного, комерційного та фінансового характеру. Пошук у онлайн словниках, базах даних наукових робіт і на сайтах японських бюро перекладів за запитом «економічний переклад» (経済翻訳 /*кейдзай хон'яку*/) продемонстрував наявність понять, дотичних до запитуваного терміна а саме фінан-

сово-економічний переклад, що дає підстави говорити про синкретичний характер цього виду перекладу в Японії.

Спираючись на напрацювання українських дослідників, ми простежили, що при перекладі японських економічних текстів також важливо враховувати термінологічну специфіку, контекст, культурний підтекст і стилістичні особливості, а також певні граматико-синтаксичні особливості. Водночас вбачаємо низку перспектив для подальших досліджень на різних рівнях: лексичному, граматико-синтаксичному, стилістичному та прагматичному.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Україна та Японія уклали 29 угод на форумі економічної відбудови. *Факти*. URL: <https://fakty.com.ua/ua/ukraine/ekonomika/20250804-ukrayina-ta-yaponiya-uklaly-29-ugod-na-forumi-ekonomichnoyi-vidbudovy/> (дата звернення: 21.02.2026).
2. Співпраця між Японією та Україною: Результати японсько-української конференції з економічного розвитку та відбудови. *Deloitte*. URL: <https://www.deloitte.com/ua/uk/about/press-room/cooperation-between-japan-and-ukraine.html> (дата звернення: 21.02.2026).
3. 阿波村稔. 日本企業文化とビジネス文書に関する一考察. *Journal of the International Exchange Support Center*. 2010. Vol. 6. P. 1-6.
4. Бугас Н. Сучасні тенденції міжнародного економічного співробітництва у досягненні сталого економічного зростання. *Економіка та суспільство*. 2024. № 67. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-84>.
5. Циганюк В.М. Особливості перекладу англійських економічних текстів українською мовою. *Закарпатські філологічні студії*. № 16. С. 208-213. DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2021.16.39>.
6. Кобзар О. Основи економічного перекладу. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2026. № 1. С. 7-10.
7. Hernandez D.G., Koby G.S., Minguez V.R. Economic, financial and commercial translation: an approach to theoretical aspects. A survey-based study. *MonTI* 8. 2016. P. 35-59. DOI: 10.6035/MonTI.2016.8.1.
8. П'ятничка Т., Шилінської І., Штохман Л. Теоретичні аспекти перекладу текстів економічного дискурсу. *Studia methodologica*. 2025. № 59. С. 205-215. DOI <https://doi.org/10.32782/2307-1222.2025-59-18>.
9. 派遣 正社員 契約社員の違いを徹底比較! 安心できる選び方とは. *Ace Corporation* 公式ブログ. URL: <https://www.ace-cr.co.jp/blog/2026/01/20/1229> (дата звернення: 22.02.2026).
10. 石山宏一. 金融新語英訳の理論と実際 : 「ペイオフ」から「円キャリー取引」まで. 桐蔭横浜大学. 2000. P. 47-67.

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 25.02.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 07.05.2026